

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: C. O'Reilly ja C. Ladenburger) ja Saksamaa Liitvabariik (esindajad: A. Tiemann, W.-D. Plessing ja M. Lumma)

Kohtuasja ese

Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise (ELT L 251, lk 12) õiguse kohta artikli 4 lõike 1 viimase lõigu ja lõike 6 ning artikli 8 sätete tühistamine — Alaealiste laste perekonnaga taasühinemise õiguse erand

Resolutiivosa

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.
3. Saksamaa Liitvabariik ja Euroopa Ühenduste Komisjon kannavad ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 47, 21.2.2004.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 15. juuni 2006. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-255/04) (¹)

(Vastuvõetavus — Kohtuasja aluseks oleva hagi põhjenduste ja esitatud nõuete lahknevus — Eeskiri, mille kohaselt kohus ei või otsustada ultra petita — EÜ artikkel 49 — Siseriiklik õigusnorm, mille kohaselt litsentsi väljastamine sõltub turuvajadustest — Siseriiklik õigusnorm, mis näeb ette palgalise töösuhte eelduse — Ümberpööratud tõendamiskoormus — Menetlust reguleerivate sätete puudumine Peterbroeck'i kohtupraktika tähenduses — Sotsiaalkaitse — Kohaldatavate õigusaktide koordineerimine määruse (EMÜ) nr 1408/71 abil — Eeldus — Võitlus varjatud töösuhetega)

(2006/C 190/03)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: A.-M. Rouchaud-Joët ja E. Traversa)

Kostja: Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues ja A. Hare)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ asutamislepingu artikkelid 43 ja 49 — Prantsusmaal kehtiv kord litsentsi väljastamiseks mõnes teises liikmesriigis registreeritud artistidele, kellele ei ole nende päritoluriigis samadel tingimustel litsentsi väljastatud — Tasulise töösuhte eelduse kohaldamine artistide suhtes, keda tunnustatakse teenuseosutajatena nende päritoluriigis, kus nad tavaliselt analoogseid teenuseid osutavad

Resolutiivosa

1. Kuna Prantsuse Vabariik on:

— näinud mõnes teises liikmesriigis registreeritud artistide vahendajatele litsentsi väljastamise jaoks tingimusena ette vajaduse artistide palkamise järele, ja

— kehtestanud tasulise töösuhte eelduse artistide suhtes, keda tunnustatakse teenuseosutajatena nende päritoluliikmesriigis, kus nad tavaliselt analoogseid teenuseid osutavad,

siis on Prantsuse Vabariik on rikkunud EÜ artiklist 49 tulenevaid kohustusi.

2. Ülejäänud osas jätta hagi rahuldamata.

3. Jätta Euroopa Ühenduste Komisjoni ja Prantsuse Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 217, 28.8.2004.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 15. juuni 2006. aasta otsus (Amtsgericht Breisach'i (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Badischer Winzerkeller eG versus Land Baden-Württemberg

(Kohtuasi C-264/04) (¹)

(Direktiiv 69/335/EMÜ — Kapitali suurendamise kaudne maksustamine — Äriühingute ühinemine — Kinnistusraamatu kande parandamine — Maksu kogumine — "Tehingumaks" — Maksustamise tingimused)

(2006/C 190/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Breisach

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Badischer Winzerkeller eG

Kostja: Land Baden-Württemberg

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Amtsgericht Breisach Am Rhein — Nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiivi 69/335/EMÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta (EÜT L 249, lk 25; ELT eriväljaanne 09/01, lk 11), mida on muudetud nõukogu 9. aprilli 1973. aasta direktiiviga 73/79/EMÜ (EÜT L 103, lk 13), nõukogu 9. aprilli 1973. aasta direktiiviga 73/80/EMÜ (EÜT L 103, lk 15), nõukogu 7. novembri 1974. aasta direktiiviga 74/553/EMÜ (EÜT L 303, lk 9; ELT eriväljaanne 09/01, lk 22) ning nõukogu 10. juuni 1985. aasta direktiiviga 85/303/EMÜ (EÜT L 156, lk 23; ELT eriväljaanne 09/01, lk 122), artikli 4, artikli 10 punkti 3 ja artikli 12 lõike 2 tõlgendamine — Maks kinnistusraamatu kande eest seoses põllumajandusühistu omaniku vahetumisega ühinemise tulemusena ning selle arvutamise maaomandi väärtuse alusel

Resolutiivosa

1. Kinnistusraamatu kande parandamise eest võetav maks, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kuulub põhimõtteliselt nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiivi 69/335/EMÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta, nõukogu 10. juuni 1985. aasta direktiiviga 85/303/EMÜ muudetud redaktsioonis, artikli 10 punktis c sätestatud keelu alla.
2. Sellist maksu, nagu on kõne all põhikohtuasjas, võib direktiivi 69/335, direktiiviga 85/303 muudetud redaktsioonis, artikli 10 punktis c toodud erandi kohaselt käsitleda tehingumaksuna, mis on lubatud direktiivi 69/335, direktiiviga 85/303 muudetud redaktsioonis, artikli 12 lõike 1 punktiga b, tingimusel et see ei ületa neid makse, mida maksustavas liikmesriigis kohaldatakse samade tehingute suhtes.

Liikmesriigi kohtu ülesanne on kindlaks teha, kas see maks on kooskõlas direktiivi 69/335, direktiiviga 85/303 muudetud redaktsioonis, artikli 12 lõike 2 sätetega.

(¹) ELT C 228, 11.9.2004.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 22. juuni 2006. aasta otsus (Cour d'appel de Poitiers' (Prantsusmaa) eelotsusetaotlus) — Conseil général de la Vienne versus Directeur général des douanes et droits indirects

(Kohtuasi C-419/04) (¹)

(Imporditollimaksu tollivormistujärgne sissenõudmine — Imporditollimaksu vähendamine — Tingimused — Ühenduse tolliseadustiku rakendusmääruse artikkel 871 — Komisjoni poole pöördumise kohustuse ulatus — Heauskse maksu maksja poolt sellise täiendava tasu deklareerimata jätmise, mis oleks pidanud sisalduma imporditud kauba tolliväärtuses)

(2006/C 190/05)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Poitiers

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Conseil général de la Vienne

Kostja: Directeur général des douanes et droits indirects

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Cour d'appel de Poitiers — Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 871 tõlgendamine — Komisjoni poole pöördumise kohustuslikkus, kui on kahtlus tollivõla sissenõudmise või vähendamise kriteeriumide osas.

Resolutiivosa

Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted määrusele nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, muudetud komisjoni 29. juuli 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 1677/98, artiklit 871 tuleb tõlgendada nõnda, et tasumata jäänud tollimaksu sissenõudmise menetluse või tollimaksu vähendamise menetluse puhul ei ole liikmesriigi toll kohustatud esitama juhtu komisjonile lahendamiseks siis, kui kahtlused, kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 220 lõike 2 punktis b sätestatud tingimused käivad konkreetse juhu kohta, on hajunud, isegi kui toll on juba teatanud oma kavatsusest pöörduda komisjoni poole, või siis, kui kahtlused puudutavad järelarvestuskande